

РЕШЕНИЕ

№ 543

гр. гр.Н., 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н. в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър П. Стоянов

при участието на секретаря Атанаска Д. Ганева
като разгледа докладваното от Димитър П. Стоянов Гражданско дело № 20232150100335 по описа за 2023 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Предаявени са искиве с правно основание чл.422, вр. чл.415 от ГПК, вр. чл.79 и чл.86 от ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба на „Б.П.П.Ф.“ С.А. клон Б. срещу П. Б. Р. искиве по чл. 422 ГПК за признаване на установено, че ответникът дължи сумата от 5437,84лв. лв. - главница, сума от 4557,89лв. – договорно възнаграждение наименовано възнаградителна лихва и 825лв.- обезщетение за забавено плащане, посочено като мораторна лихва.

Твърди се в исковата молба, че на 03.07.2019 г. между „Б.П.П.Ф.“ и П. Б. Р. с ЕГН ***** бил сключен договор за потребителски паричен кредит №PLUS-17107485, посредством който страните са постигнали съгласие кредиторът да отпусне на кредитополучателя заем в общ размер на 6000.00 лв., за срок от 60 месеца, обхващащ периода от подписване на договора до 20.10.2024 г., съгласно погасителен план, включващ падежните дати на месечните погасителни вноски, техния размер и размера на оставащата главница. Договорено било паричният кредит да бъде изплатен на 60 броя равни месечни вноски, всяка в размер на 264, 39 лева, като в договора била посочена и общата стойност на плащанията по кредита.

Твърди се, че въз основа на индивидуалния кредитен профил на ответника бил определен годишен процент на разходите. Кредитополучателят заплащал и такса ангажимент, срещу което кредиторът сключвал договора при фиксиран лихвен процент по смисъла на § 1, т. 5 от ЗПК, при съдържащите се в договора условия, размер и срокове. Таксата се заплащала от кредитополучателя при усвояване на кредита, като кредиторът удържал сумата, посочена в поле „Такса ангажимент“ от общия размер на кредита.

Лихвеният процент по кредита бил фиксиран за срока на договора, като началната дата за изчисляване на ГПР била датата на подписване на договора при допускането, че годината има 365 дни, независимо дали е високосна и договорът е валиден за целия срок като страните изпълняват точно задълженията си по него. Сумата, предмет на договора била преведена по личната банкова сметка на ответника, декларирана от същия и посочена в договора за кредит. На основание на чл. 3 във връзка с чл. 4 от договора за ответника възникнало задължението да погаси заема на 60 месечни вноски, всяка по 264, 39 лева, като в чл. 5 от договора било предвидено, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата.

Сочи, че между страните по делото било сключено споразумение за отсрочване на погасителни вноски по горепосочения договор за потребителски кредит. Споразумението било постигнато предвид подадено от кредитополучателя заявление до кредитора, съдържащо данни за съществуващи временни обективни затруднения, настъпили като пряка последица от извънредното положение, въведено на 13 март 2020 г. с Решение на Народното събрание на Република Б., във връзка с обявената от Световната здравна организация пандемия, причинена от вируса COVID - 19. Страните по договора за кредит постигнали съгласие заплащането на посочените в т. 1 от споразумението месечни погасителни вноски да се отложи. Вследствие на отлагането по т. 1 размерът на месечната погасителна вноска и срокът на кредита се изменили съобразно погасителния план, обективиран в споразумението и съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски. Предоговореният брой на погасителните вноски бил 63, като новият размер на месечната погасителна вноска съответно бил 264.39 лева.

Посочва начина на формиране на обезщетението на забава. Сочи, че Длъжникът е преустановил плащането на вноските по кредит №PLUS17107485 на 20.05.2021 г., като към тази дата били погасени 18 месечни вноски. На основание чл. 5 от договора, вземането на „Б.П.П.Ф.“ става изискуемо в пълен размер, ако кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска, която в случай била 20.06.2021 г., от която дата вземането е станало ликвидно и изискуемо в целия му размер, за което от страна на кредитора било изпратено изрично уведомление до длъжника.

Тъй като от страна на длъжника не били извършвани погашения по дълга, от кредитора било подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК в Районен съд – Н., като била издадена заповед за изпълнение по образуваното ч.гр.д. №1496/2022 г.

Моли, да бъде признато за установено по така предявения иск, че в полза на „Б.П.П.Ф.“ С.А. чрез „Б.П.П.Ф.“ С.А., клон Б. съществува вземането по договор № PLUS17107485, за което е издадена заповед за изпълнение на

парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. №!496/2022 по описа на Районен съд - Н., а именно: 5437.84 лева - главница по договора за кредит, сумата от 4557.89 лева, представляваща възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.05.2021 г. до 20.10.2024 г., сумата от 825.00 лева - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.06.2021 до 16.12.2022 , ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на вземането. Претендират се съдебни разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от назначения на ответника особен представител, с който предявените претенции се намират за неоснователни. Исковете се оспорват по основание и размер. Искът по делото бил предявен от „Б.П.П.Ф.“ С.А. чрез „Б.П.П.Ф.“ С.А., клон Б.. В същото време, видно от приложения договор за кредит от 03.07.2019 г., същият бил сключен в гр. Бургас от „Б.П.П.Ф.“ С.А., клон Б. в качеството му на кредитор. По тази причина ищецът следвало да докаже наличие на правоприемство и регистрация в Б. между ищецът и кредиторът по заемното правоотношение. Навежда доводи за наличие на несъответствия между сумите, които се твърди, че са дължими, с оглед направените твърдения за извършени погашения от страна на ответницата.

Моли, предявените претенции да бъдат отхвърлени като неоснователни. Прави доказателствени искания.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че ответницата е сключила договор за потребителски паричен кредит, на 03.07.2019 г. с „Б.П.П.Ф. С.А.“, клон Б., с ЕИК *****. По силата на посочения договор, кредиторът се е задължил да предостави на кредитополучателката сумата от 6000 лв. Било поето задължение за заплащане на такса „ангажимент“ в размер на 210 лв. от страна на кредитополучателката. Броят на погасителните вноски бил шестдесет, като падежът на първата вноска настъпил на 20.08.2019 г., а съответно на последната – 20.07.2024 г. Месечната погасителна вноска била в размер на 254, 28 лв., общата стойност на плащанията в размер на 15 256, 80 лв. Годишният процент на разходите бил в размер на 45, 40 %, а лихвеният процент /който бил фиксиран/ в размер на 36, 05 %.

В чл.2 от условията по договора за кредит било уговорено, че размерът на предоставения с договора заем е равен на сумата, посочена в поле „Общ размер на кредита“. С подписването на настоящия договор, кредитополучателят дава своето изрично съгласие, от сумата, посочена в поле „Общ размер на кредита“, кредиторът да удържи следната/ите сума/и в размер и във връзка със задължения на кредитополучателя, като тази/тези сума/ и ще бъде/ат удържана/и директно от Кредитора, както следва: 1379, 39 лева, във връзка с договор с номер PLUS-14281828. Посочената/ите сума/ и

ще послужи/ат за пълното погасяване на задължението/ята. Размерът на кредита за покупка на застраховка „Защита на плащанията" ще бъде платен директно на застрахователя посочен в застрахователния сертификат. Посочената сума в поле „Застрахователна премия“ с разделена на равен брой вноски, съответстващи на посочения брой вноски в поле „Брой погасителни вноски“ и е част от всяка месечна погасителна вноска, посочена в поле „Месечна погасителна вноска“. Кредитополучателят заплаща и такса ангажимент, посочена в съответното поле, срещу което кредиторът сключва договора при фиксиран лихвен процент по смисъла на пар.1 т.5 от ЗПК, при съдържащите се в този документ условия, размери и срокове. Таксата се заплаща от Кредитополучателя при усвояване на кредита, като кредиторът удържа сумата посочена в поле „Такса ангажимент“ от общия размер на кредита.

В чл.3 било уговорено, че предоставянето на посочената в предходния член сума съставлява изпълнение на задължението на Кредитора да предостави заема и създава задължение за Кредитополучателя да заплати на Кредитора погасителни вноски, указани по размер в поле „Месечна погасителна вноска“ и брой в поле „Брой погасителни вноски“. Погасителните вноски по предходното изречение съставляват изплащане на главницата по кредита, ведно с надбавка, съставляваща печалбата на Кредитора. Плащането ще се извършва по банковата сметка на Кредитора, посочена в този Договор. Посочено е, че началната дата за изчисляване на ГПР е датата на подписване на Договора, като се приема, че годината има 365 дни, независимо дали е високосна и Договорът е валиден за целия срок като страните изпълняват точно задълженията си по него.

В чл.6 от договора е посочено, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски Кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата върху всяка забавена погасителна вноска. При просрочване на две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората непогасена вноска, вземането на Кредитора става предсрочно изискуемо в целия му размер, включително всички определени от договора надбавки ведно с дължимото обезщетение за забава, без да е необходимо изпращане на съобщение от Кредитора за настъпването на предсрочната изискуемост. Законната лихва за забава е равна на ОЛП, обявен от БНБ, в сила от 1 януари, съответно от 1 юли на текущата година плюс 10 процента на основание ПМС № 100/29.05.2012 г. Лихвените проценти, в сила от 1 януари на текущата година, са приложими за първото полугодие на съответната година, а лихвените проценти, в сила от 1 юли са приложими за второто полугодие. Законната лихва за забава се изчислява на дневна база като дневният ѝ размер за просрочени задължения е равен на 1/360 част от годишния размер, определен в предходното изречение. Неизпълнението на задълженията по настоящия Договор може да доведе до неблагоприятни имуществени последици за Кредитополучателя.

По делото е приложено извлечение по кредит PLUS-17107485, сключен

между страните по – горе.

Представено е споразумение за отсрочване на погасителни вноски по договор за потребителски кредит PLUS – 17107485, сключено на 28.08.2020 г. между страните по делото. Съгласно чл.1 от посоченото споразумение, заплащането на месечните погасителни вноски по посочения договор за кредит се отлага за срок от три месеца. Вследствие на удължаването, срокът на кредита се удължава със срока на гратисния период, съгласно приложения към документа погасителен план. В чл.4 е уговорено, че лихвата, начислена съгласно договора и непогасена по време за гратисния период, е добавена на равни части във вноските, посочени в погасителния план. За периодът, представляващ удължаване на срока на кредита спрямо първоначалния му срок върху непогасената главница за срока на удължаване се изчислява, дължи и заплаща лихва по вид и размер, съгласно договора за кредит, която била включена в съответните месечни погасителни вноски.

По делото е приложена покана до ответницата, адресирана от ищеца, с която същата се уведомява, че поради преустановяване на плащането на вноските по договора на 20.05.2021 г., вземането е обявено за предсрочно изискуемо, поради просрочие на две или повече месечни вноски.

По делото е приета съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните.

Съгласно експертизата, с полагането на подписа си лицето, посочено като кредитополучател е декларирало, че е получено посочената в група „Параметри и условия“ сума. Съгласно чл.2 от договора за кредит, при превода на отпуснатия кредит се удържани сумите от 1379, 39 лв. във връзка с погасяване на задълженията на кредитополучателя по друг кредит, както и сумата от 210 лв. Преведената сума по сметка на кредитополучателя била в размер на 4410, 61 лв. Посочено е, че за погасяване на усвоения кредит била преведена сумата от общо 4668, 03 лв., като плащанията били преустановени на 20.05.2021 г. Към тази дата били погасени 18 месечни погасителни вноски. Експертизата подробно описва размера на падежиралите вноски към 20.06.2021 г. и 28.07.2023 г., включително по пера. Посочен е размерът на дължимата по договора възнаградителна лихва. Посочено е, че размерът на непогасената главница към датата на последната вноски била в размер на 5226, 43 лв., непогасената лихва е в размер на 4466, 75 лв., а застрахователна премия в размер на 201, 60 лв. Размерът на дължимата лихва за забава за периода 20.06.2021 г. – 16.12.2022 г., начислена върху падежиралите вноски, само върху частта от вноската за главница, но неизплатени за този период е в размер на 120, 98 лв.

Видно от приложеното ч. гр. д. № 1496/2022 г. на НРС, на 30.12.2022 г. в полза Б.П.П.Ф. С. А., П., рег. № **** чрез Б.П.П.Ф. С. А., клон Б., ЕИК: **** със седалище и адрес на управление в гр. С., ж. к. "М.*", Б.П. С., сграда **, е била издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК против длъжника П. Б. Р., ЕГН *****, за следните суми: 5 437, 84 лв. - главница по договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ

потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта № PLUS - 14707485 от 03.07.2019 г., 4557, 98 лв. – възнаградителна лихва за периода 20.05.2021 г. – 20.10.2024 г., 825 лв. - мораторна лихва за периода 20.06.2021 г. – 16.12.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 29.12.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, както и 259, 92 лв. – съдебно-деловодни разноски. Препис от заповедта е бил връчен на длъжника по реда на чл.47, ал.5 от ГПК, поради което на заявителя е била указана възможността за предяви установителен иск за вземането си, в резултат на което е предявен настоящият иск.

Въз основа на приетата за установена фактическа обстановка, изхождайки от закона, съдът установи от правна страна следното:

За да бъдат уважени предявените иски, ищецът следва по пътя на пълното и главно доказване да установи, че между страните е възникнало валидно облигационно отношение, носещо белезите, описани в исковата молба, настъпването на предсрочвана изискуемост на претендираните суми за главница и редовна изискуемост на сумите за възнаградителна лихва, както и техния размер. По отношение на предявения иск за мораторна лихва, следва да докаже наличието на изискуеми вземания по отношение на ответника, техния размер и периода на забавата.

Съдът намира, че по делото е безспорно установено, че страните са сключили договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта № PLUS - 14707485 от 03.07.2019 г.

Тук е мястото да се отбележи, че съдът не намира за основателни възраженията на особения представител на ответницата, че договорът за кредит бил сключен от „Б.П.П.Ф. С. А.“, клон Б. в качеството му на кредитор, а искът бил предявен от „Б.П.П.Ф. С. А.“, Франция, чрез неговия клон. Съдът намира, че материалното правоотношение е възникнало именно с дружеството, което се явява ищец, а то е „Б.П.П.Ф. С. А.“, П., рег. № ****. Както приема и теорията и практиката /напр. Определение №141 от 02.02.2010 г. по ч.т.д.№496/2009 г. на ВКС/, участник в заповедното и исковото производство може да бъде правосубектно юридическо лице, с каквото качество клонът на търговското дружество не разполага. Действително клонът има определена обособеност в рамките на търговското предприятие, но същият не разполага със самостоятелна материална или процесуална правосубектност. В този смисъл, търговските сделки, сключени в района на клона, обвързват пряко търговеца, като субект на правото. Това не се променя от обстоятелството и, че в случая се касае до клон на чуждестранно юридическо лице. Чуждестранният търговец е страна по правоотношенията, в които участва чрез регистрирания в Б. клон, и отговаря с цялото си имущество за тези задължения. По спорове, произтичащи от преки отношения с клона на чуждестранен търговец, иски може да се предявяват и по седалището на клона /арг. чл.20 от ТЗ и чл.108 от ГПК/. По тези съображения, съдът намира за неоснователно възражението на особения

представител досежно активната материална легитимация на ищеца.

В рамките на съдебното производство, е настъпило прехвърляне на търговското предприятие на „Б.П.П.Ф. С. А.“, клон Б. по реда на чл.15 от Търговския закон, като правоприемник се явява „Юробанк Б.“ АД, като в тази връзка по делото са представени и доказателства. Прехвърлянето е осъществено в момент когато спорното право е предявено, но спорът по него не е разрешен със сила на присъдено нещо. Съгласно чл.226, ал.1 от ГПК, ако в течение на производството спорното право бъде прехвърлено на друго, делото следва своя ход между първоначалните страни. Следователно прехвърлящата страна в условията на висящ процес запазва положението си на главна страна. Приобретателят не може да участва като главна страна, но тъй като, съгл. чл. 226, ал.3 от ГПК, е обвързан от силата на решението, той може да встъпи или да бъде привлечен като подпомагаща прехвърлителя страна и съответно да замести своя праводател при условията на чл.222 от ГПК, т.е. със съгласието на противната страна в процеса – чл.226, ал.2 от ГПК. В конкретния случай нито една от визираните в чл.226, ал.2 от ГПК хипотези не е налице. Ищецът, който е прехвърлил спорното право не е поискал „Юробанк Б.“ АД да бъде привлечено като подпомагаща го страна, нито е изразено такова желание от страна на приобретателя. Съдът не може служебно да конституира правоприемника на спорното право, като не може да намери приложение и разпоредбата на чл. 227 от ГПК. По тези съображения, съдът следва да постанови своето решение с участието на ищеца, така както е посочен в исковата молба към момента на предявяване на иска.

Сключеният между страните договор има характеристиките на договор за потребителски кредит по смисъла на чл. 9, ал. 1 Закона за потребителския кредит. Това е така поради обстоятелствата, че ответницата е физическо лице, за което няма данни при сключването на процесния договор да е действала в рамките на своята професионална или търговска дейност, а ищецът е търговско дружество с предмет на дейност кредитиране, вкл. предоставяне на потребителски кредити, следователно, при сключването на договора ищецът е действал в качеството на „търговец“, според легалната дефиниция, дадена в § 13, т. 2 ДР на ЗЗП, а ответникът има качеството на „потребител“, според легалната дефиниция в § 13, т. 1 ДР на ЗЗП. Поради изложеното, в настоящия случай е приложима разпоредбата на чл. 7, ал. 3 ГПК, изискваща от съда служебно да следи за наличието на неравноправни клаузи в процесния договор.

Именно на база извършването на служебна проверка досежно наличието на неравноправни клаузи в процесния договор, съдът установи, че не са спазени изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК. Действително е посочен годишният процент на разходите, но единствено като абсолютна процентна стойност – 45, 40 %, без взетите предвид допускания, използвани при изчисляването му по определения в Приложение № 1 начин, каквото е изискването на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК. Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗПК, ГПР

отразява общите разходи за потребителя, настоящи или бъдещи /лихви, други преки или косвени разходи, комисионни, възнаграждения от всякакъв вид, в то ва число и дължимите на посредниците за сключването на договора/, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит.

В Решението по дело С 42/15 Съдът на ЕС приема, че посочването на годишния процент на разходите в договора за кредит е от съществено значение в контекста на Директива 87/102, по – конкретно доколкото позволява на потребителя да прецени обхвата на своето задължение (пар. 67). За неизпълнението на изискване, имащо съществено значение в контекста на Директивата, кредитодателят може да бъде санкциониран съгласно националната правна уредба със загубата на правото си на лихви и разноски. Приема се, че такова съществено значение има изискването в договора за кредит да се посочат данни като годишния процент на разходите по член 10, параграф 2, буква ж) от Директивата (пар. 70 от Решението). Доколкото непосочването в договора за кредит на тези данни би могло да попречи на потребителя да прецени обхвата на своето задължение, предвидената в националната правна уредба санкция за кредитодателя, изразяваща се в загуба на правото му на лихви и разноски, трябва да се счита за пропорционална по смисъла на чл. 23 от Директивата (пар. 71 от Решението). Това следва да се отнася и до посочване на конкретната методика, при която е изчислен посочения като сума годишен процент на разходите.

Подобен е изводът, изведен и в Решение № 50056 от 29.05.2023 г. на ВКС по т. д. № 2024/2022 г., I т. о., ТК, където е прието, че са законосъобразни изводите на въззивния съд по отношение на това, че договор за потребителски кредит е недействителен, поради нарушаване на изискванията на чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК.

По тези съображения, съдът намира, че на основание чл. 22 от ЗПК, процесният договор за потребителски кредит е недействителен, поради неспазване на изискванията на чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК.

Съдът съобрази и постановеното в посоченото решение на ВКС, както и в решение № 50174 от 26.10.2022 г. по гр. дело № 3855/2021 г. на ВКС, IV г. о и решение № 60186 от 28.11.2022 г. по т. дело № 1023/2020 г. на ВКС, I т. о., че при недействителност на договора, съгласно и разпоредбата на чл. 23 ЗПК, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита. Ако тази недействителност се установи в производство по предявен иск по чл. 79 ЗЗД, съдът следва да установи с решението си дължимата сума по приетия за недействителен договор за потребителски кредит, доколкото ЗПК е специален закон по отношение на ЗЗД и в цитираната разпоредба на чл. 23 ЗПК е предвидено задължението на потребителя за връщане на чистата сума по кредита. Това следва от характеристиката на договора за потребителски кредит, посочена по-горе и задължението за периодичност за връщането на сумата.

От приетото и неоспорено по делото заключение по съдебно – счетоводната експертиза, се установява, че усвоените суми по процесния

договор за потребителски кредит са в размер на 5790 лв. Съдът съобрази, че съобразно експертизата, преведената сума по сметката на кредитополучателя е 4410, 61 лв., като на основание чл.2 от договора при превода са удържани 1379, 39 лв. за погасяване на друго задължение на кредитополучателя. Сборът от тези суми, равняващ се на 5790 лв., представлява задължението, което следва да бъде определено като главница, формираща т.нар. „чиста стойност“ на кредита. Сумата от 210 лв. следва да се извади от главницата от 6000 лв., доколкото съобразно установената съдебна практика, от „чистата стойност“ на кредита следва да бъдат извадени лихвите и другите разходи по кредита, като такъв се явява и т.нар. такса „ангажимент“.

От експертизата се установява, че от страна на кредитополучателят са извършени погасявания по кредита, които са в общ размер от 4668, 03 лв., като с посочената сума следва да се приспадне дължимия размер на главницата от 5790 лв., тоест искът следва да бъде уважен за сумата от 1121, 97 лв., като за разликата до пълния претендиран размер от 5437, 84 лв. за главницата, както и за претендираните суми за възнаградителна и мораторна лихва, исквете следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

При този изход на спора на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски, съразмерно на уважената част от исквете, които са в общ размер от 246, 13 лв. за исковото и заповедното производство.

Мотивиран от горното, Районен съд - Н.

РЕШИ:

ПРИЕМА за установено на осн. чл.422 от ГПК, че П. Б. Р., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес гр. Н., ул. „Х.К.“ № *, дължи на „Б.П.П.Ф. С. А.“, П., рег. № ****, чрез „Б.П.П.Ф. С. А.“, клон Б., ЕИК: **** със седалище и адрес на управление в гр. С., ж. к. "М.*", Б.П. С., сграда **, сумата от **1 121, 97 лв. (хиляда сто двадесет и един лева и деветдесет и седем стотинки)**, представляваща неплатена част от главницата по Договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS - 14707485 от 03.07.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 29.12.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, които вземания са част от предмета на Заповед № 548/30.12.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч. гр. д. № 1496/2022 г. по описа на РС - Н., като в останалата му част **ОТХВЪРЛЯ** предявения установителен иск за главницата, както и този за възнаградителната и мораторна лихва.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.1 от ГПК П. Б. Р., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес гр. Н., ул. „Х.К.“ № *, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Б.П.П.Ф. С. А.“, П., рег. № ****, чрез „Б.П.П.Ф. С. А.“, клон Б., ЕИК: **** със седалище и адрес на управление в гр. С., ж. к. "М.*", Б.П. С., сграда **, сумата от **общо 246, 13 лв. /двеста четиридесет и шест лева и тринадесет**

стотинки/ лв., представляваща направените в исковото и заповедното производство съдебно – деловодни разноси, съразмерно на уважената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Бургас в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Н.: _____